

развързаны на небето; и колкото вържите на земята, щѣтъ вѣдѣтъ вързаны на небето.“ (Мат. гл. 18. ст. 18.)

Такова едно преимущество не были пріели пророциты; на-истина тѣ были пріели благодать-та на сватаго Дѣха, но само една часть, то есть дарятъ на пророчеството, за да проричатъ вѣдѣщыты работы; но на Апостолыты е изліалъ сватый Дѣхъ сичкото богатство на Божіи дарованіа, во времето, когато е слѣзълъ въ видъ на огненны ѱзыци. Пророцити видѣли само въ огледало, и въ гаданіа образы на вѣдѣщыты работы, които Апостолити видѣли очевидно. „Въ ѱнѣхъ рѣдѣхъ (говори Павелъ) не сказа сѣ тайнство Христѣво сыновѣмъ человѣческимъ, ѱкоже нынѣ ѱткры сѣ сватѣмъ ѱгѣмъ Апостолѣмъ въ дѣстѣ.“(1) Тогыка Богъ былъ изавилъ въ свѣта само божественното си правосѣдіе като сѣдіа, и вичкѣтъ на тѣи негово правосѣдіе, и желѣзніа жезлъ давалъ въ рѣцѣтѣ на Пророциты, за да оудратъ сѣ изобличеніа, и заплашваніа тѣжкыатъ человѣчески грѣхъ; но тѣ не сѣ имали власть-та да протатъ нити единъ само грѣхъ на земята, нити да въведѣтъ единъ челоѣкъ въ небесното Царство, което Адамовото прегрѣшеніе е было затворило. А когато дошло испълненіето на годиниты, и Богъ изавилъ Божіето си милосердіе като единъ Отецъ, и проводилъ сына си, Спасителѣтъ на свѣтъхъ, тогасъ той предалъ на рѣцѣтѣ на Апостолыты сичкото сѣкровище на Божіето си милосердіе, и направилъ ги домостроители на Божественната си благодать, и ключеносци на небесното царствіе; и за това тѣ отворили тѣка на земята двериты на всемірното спасеніе, а на небето вѣходѣтъ на вѣчното блаженство. И тѣи Пророцити сѣ были проповѣдници на ветхыа законъ, а Апостолити—на Евангеліето на новата благодать. И слѣдователно колкото Евангеліето е пѣ-горне отъ ветхыа законъ, толко е пѣ-горне и званіето на Апостолыты отъ званіето на Пророциты; отъ това раздѣлѣваемы, че Апостолъ споредъ званіето ѣе каже: челоѣкъ, който носи сѣщото лице на саміатъ Сынъ Божій; ѣе каже: десница Божіа, уста Божіи; ѣе каже: челоѣкъ, който има въ устата си словото Божіе, а въ десницата си ключеветы на дѣховната власть.

Дванадесѣтъ такыа сѣджитѣли были изберани въ възпашенното Божіе Слово, и тѣ были негови спомощници: Сѣмонъ Петръ, и Ан-

[1] Евес. гл. 3, ст. 5.